

devis Overgang. Af disse Grunde stemmer jeg for det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Maribo Amts Ate Valgfreds (Mourad) og det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen).

Tale: Den ærede Ordfører omtalte, at der vilde fremkomme en Abnormitet, en Uregelmæssighed i Lovforslaget, naar de 3 Kjøbstæder, hvorom der her er Spørgsmaal, stilles des paa den Maade, som af mig er foreslaaget; jeg tror nu, at det vil være klart for Alle, at, naar Loven vedtoges, saaledes som den nu foreligger, vil der med Hensyn til Ræringen blive en Forskiel mellem Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landet, og naar vi nu ovenkjøbet skulle bibeholde en unødvendig særlig Forskiel med Hensyn til 3 af vore Kjøbstæder, saa foreskommer det mig, at man maa falde det r' Abnormitet og Uregelmæssighed. Naar den ærede Minister fremdeles hævde, at det vilde være inconsequent at ophæve nogle Laug, men ikke alle, da maa jeg dertil bemærke, at der, som jeg før har ytret, allerede tidligere har været ført Underhandlinger om denne Sag, jeg tror allerede i 1849, og at der dengang, saavidt mig bekendt, ikke var nogen Tale om at give nogen som helst Overgangstilstand, ligesom jeg heller ikke tror, at den behøves for disse Laug. Hvorfor gives der i det Hele taget en Overgangstid? Vi gjøre det, fordi vi ville sørge for dem, der mindst kunne taale en pludselig Forandring; men de KjøbmandsLaug, hvorom der her er Tale, behøve ingen Overgang, og derfor skulle vi heller ikke give dem den. Naar der er gjort Indvendinger mod den sidste Deel af Forslaget, vil jeg strax bemærke, at jeg istedetfor Ordene: „ere berettigede til indbyrdes mellem sig at fordele Laugets Eiendele“ vil til 3die Behandling, hvis Forslaget, som jeg haaber, bliver vedtaget, foreslaae: „ere berettigede til, med Ministeriets Samtykke, at tage Beslutning om Anvendelsen af Laugets Eiendele,“ saa jeg tror, at den paapegede Banskellighed derved falder bort.

Med Hensyn til, hvad den ærede sidste Taler (Tiemroth) bemærkede, skal jeg tillade mig at ytre, at hvad han har fremført som ganske almindelige Bemærkninger over Europas

foregaaende Tilstand, kan ikke ganske gjælde med Hensyn til den nuværende. Naar den ærede Taler tænker paa, hvad der saa ofte er blevet fremført for ikke lang Tid siden, at det ligefremme Haandarbejde paa Landet er steget i en saadan Grad, at det allerede er vanskeligt at faae Svende og Drengene til de forskjellige Laug, saa vil han see, at den Bemærkning om Pauperisme, ikke kan gjøres gjældende i den Udstrækning. Fremdeles maa jeg ogsaa bemærke, at naar der tales om, at saamange Mennesker ville blive ulykkelige ved denne Foranstaltning, saa tænker man ikke paa, hvormange Mennesker der nu ere ulykkelige paa Grund af Laugene, paa Grund af Prøverne. Hvor mange Mennesker stode ikke i en, som det hedder, hæderlig fattigdom, fordi de ere udelukkede fra alt Erhverv, og ikke tør skaffe sig Erhverv, hvortil de have Duellighed. Den Tilstand, der vil fremkomme, vil maaskee være mere synlig, idet en og anden uduelig Mand, som kun er kommen frem ved en Prøve, men ingen Duellighed har, vil gaae under. Sligt vil da blive synligt for Alle, men nu seer man ikke den Glendighed, som nu for Tiden virkelig hersker, og som meget vil blive hævet, naar denne Lov bliver vedtagen.

Endnu vil jeg tillade mig en Bemærkning med Hensyn til, hvad den ærede sidste Taler sagde. Vi have et statistisk Bureau, og jeg vil haabe, at den ærede Minister i den Overgangstid, hvorom der er Tale, vil bevirke en saadan Fortegnelse over Antallet af de Ræringsdrivende, der da kunde blive vedføjet de aarlige Almanacker, saa at enhver Familiefader deraf kunde see, hvortil han med nogen Sandsynlighed kunde anbringe sin Søn vel.

Tiemroth: Jeg vil blot mod hvad den ærede sidste Taler har anført, ganske kortelig bemærke, at de to Ting meget godt kunne finde Sted ved Siden af hinanden, at der skabes en saadan fattigdom i en Retning, fordi en Ræringsvei er oversyldt, og at der kommer til at mangle Arbeidere i andre Retninger; de komme netop til at mangle, fordi de blive anbragte i andre Veie, hvor de ikke behøves. Det er Ulykken, at den Mangel, der saaledes opstaer,